

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 30. maja 2013 *

„Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Člena 27(4) in 28(3)(c) — Evropski nalog za prijetje in postopki predaje med državami članicami — Pravilo specialnosti — Zahteva za razširitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil podlaga za predajo, in zahteva za nadaljnjo predajo drugi državi članici — Odločba pravosodnega organa izvršitvene države članice o izdaji soglasja — Suspenzivno pravno sredstvo — Dopustnost“

V zadevi C-168/13 PPU,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Conseil constitutionnel (Francija) z odločbo z dne 4. aprila 2013, ki je prispela na Sodišče 9. aprila 2013, v postopku

Jeremy F.

proti

Premier ministre,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta (poročevalka), predsednica senata, G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev in J. L. da Cruz Vilaça, sodniki,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 7. maja 2013,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Jeremya F. C. Waquet, odvetnik,
- za francosko vlado E. Belliard, B. Beaupère-Manokha in G. de Bergues, agenti,
- za češko vlado M. Smolek, agent,
- za nemško vlado J. Kemper in T. Henze, agenta,
- za irsko vlado E. Regan, agent,

* Jezik postopka: francoščina.

- za nizozemsko vlado C. Schillemans, agentka,
- za Evropsko komisijo W. Bogensberger in R. Troosters, agenta,

po opredelitvi generalnega pravobranilca

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL L 81, str. 24, v nadaljevanju: Okvirni sklep).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru prednostnega vprašanja ustavnosti, ki ga je Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) postavilo v postopku s pritožbo, ki jo je Jeremy F. vložil zoper sodbo chambre de l'instruction de la cour d'appel de Bordeaux (preiskovalni senat pritožbenega sodišča v Bordeauxu, Francija) z dne 15. januarja 2013 o odobritvi zahteve za razširitev predaje, ki so jo sodni organi Združenega kraljestva podali za kaznivo dejanje, storjeno pred izročitvijo, ki ni dejanje, na podlagi katerega je Crown Court at Maidstone (Združeno kraljestvo) zanj izdalo evropski nalog za prijetje.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

- 3 Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisana 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP), v členu 5 z naslovom „Pravica do svobode in varnosti“ določa:

„1. Vsakdo ima pravico do svobode in osebne varnosti. Nikomur se ne sme odvzeti prostost, razen v naslednjih primerih in v skladu s postopkom, ki je predpisan z zakonom:

[...]

- f) zakonit odvzem prostosti osebi z namenom, da bi ji preprečili nedovoljen vstop v državo, ali pripor osebe, proti kateri teče postopek za izgon ali za izročitve.

2. Ob odvzemu prostosti je treba vsakogar takoj poučiti v jeziku, ki ga razume, o vzrokih za odvzem prostosti in česa ga dolžijo.

[...]

4. Vsakdo, ki mu je bila odvzeta prostost, ima pravico začeti postopek, v katerem bo sodišče hitro odločilo o zakonitosti odvzema prostosti in odredilo njegovo izpustitev, če je bil odvzem prostosti nezakonit.

[...]“

4 Člen 13 EKČP z naslovom „Pravica do učinkovitega pravnega sredstva“ določa:

„Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to Konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti.“

Pravo Unije

5 Glede na obvestilo o izjavah Francoske republike in Republike Madžarske o njunem priznavanju pristojnosti Sodišča Evropskih skupnosti za predhodno odločanje o aktih iz člena 35 Pogodbe o Evropski uniji, objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* 14. decembra 2005 (UL L 327, str. 19), je Francoska republika podala izjavo na podlagi člena 35(2) PEU, s katero je priznala pristojnost Sodišča za odločanje v skladu s členom 35(3)(b) PEU.

6 V skladu s členom 9 Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi, ki je priložen k Pogodbi DEU, akti institucij, organov, uradov in agencij Unije, sprejeti na podlagi Pogodbe EU pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, ohranijo pravni učinek, dokler se ne razveljavijo, razglasijo za nične ali spremenijo zaradi izvajanja Pogodb. V skladu s členom 10(1) istega protokola pristojnosti Sodišča na podlagi naslova VI Pogodbe EU v različici pred Lizbonsko pogodbo v zvezi z akti Unije, sprejetimi pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, ostanejo nespremenjene, tudi če so bile priznane na podlagi člena 35(2) PEU.

7 V uvodnih izjavah 5, 7, 8, 10 in 12 Okvirnega sklepa je navedeno:

„(5) Zastavljeni cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskoopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.

[...]

(7) Ker cilja o nadomestitvi sistema večstranske izročitve oseb, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, ni mogoče zadostno uresničiti z enostranskim delovanjem držav članic in ga je torej, zaradi njegovega obsega in učinkov, lažje uresničiti na ravni Unije, lahko Svet sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 2 Pogodbe o Evropski uniji in člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. V skladu z načelom proporcionalnosti, kakor je predstavljeno v slednjem členu, ta okvirni sklep ne presega okvirov tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja

(8) Odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje morajo biti pod zadostnim nadzorom, kar pomeni, da bo pravosodni organ države članice, kjer bodo zahtevano osebo prijeli, moral odločiti o njeni predaji.

[...]

(10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) Pogodbe o Evropski uniji ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet na podlagi člena 7(1) omenjene pogodbe s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe.

[...]

- (12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in jih izraža Listina [Evropske unije] o temeljnih pravicah [...] [v nadaljevanju: Listina], zlasti Poglavlje VI Listine. Nič v tem okvirnem sklepu se ne sme razlagati kot prepoved zavrnitve predaje osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, kadar [na podlagi objektivnih elementov] obstaja razlog za prepričanje, da je [...] bil nalog izdan z namenom kazenskega pregona in kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase, vere, etničnega izvora, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti, ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.

Ta okvirni sklep ne preprečuje, da ne bi država članica uporabljala svojih ustavnih pravil v zvezi z rednim sodnim postopkom [s pravico do poštenega sojenja], svobodo združevanja, svobodo tiska in svobodo izražanja v drugih medijih.“

- 8 Člen 1 Okvirnega sklepa določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapor ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.“

- 9 Členi 3, 4, 4a, 5, 8 in 9 Okvirnega sklepa določajo razloge za obvezno in fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje, jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica, kadar zadevna oseba ni osebno navzoča in v nekaterih drugih primerih, ter vsebino, obliko in pošiljanje evropskega naloga za prijetje. Člen 6 Okvirnega sklepa določa pravosodne organe, ki so pristojni za odreditev in izvršitev evropskega naloga za prijetje.

- 10 Člen 13 Okvirnega sklepa z naslovom „Privolitev s [v] predajo“ v odstavkih 1 in 4 določa:

„1. Če prijeta oseba navede, da soglaša s svojo predajo, poda svoje soglasje in, kadar je primerno, izrecno odpoved pravici do ‚pravila specialnosti‘, omenjenega v členu 27(2), pred izvršitvenim pravosodnim organom v skladu z notranjim pravom izvršitvene države članice.

[...]

4. Načeloma soglasja ni mogoče preklicati. Vsaka država članica lahko predvidi v skladu z veljavnimi pravili[,] uporabljenimi na podlagi svojega nacionalnega prava, da se soglasje in, kadar je primerno, odpoved lahko prekličeta. V takem primeru se čas od datuma danega soglasja do datuma preklica ne upošteva pri uveljavljanju časovnih rokov iz člena 17. Država članica, ki se želi zateči k tej možnosti, o tem obvesti Generalni sekretariat Sveta, ko bo sprejet [...] ta okvirni sklep, in podrobno navede postopke, po katerih je mogoče preklicati soglasje, in vse njihove spremembe.“

- 11 Člen 15 Okvirnega sklepa z naslovom „Odločitev o predaji“ določa:

„1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.

2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje, pri tem pa mora upoštevati časovne roke[,] določene v člen[u] 17.

3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadarkoli pošlje kakršenkoli dodaten koristen podatek.“

12 Člen 17 Okvirnega sklepa, naslovljen „Časovni roki in postopki pri odločitvi o izvršitvi evropskega naloga za prijetje“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je treba obravnavati in izvršiti kot nujno zadevo.

2. V primeru, ko zahtevana oseba soglaša s predajo, mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 10 dneh po soglasju.

3. V drugih primerih mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 60 dneh po prijetju zahtevane osebe.

4. Kadar se v posebnih primerih evropski nalog za prijetje ne more izvršiti v časovnih rokih iz odstavkov 2 in 3, izvršitveni pravosodni organ o tem nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ in pojasni razloge za zamudo. V takem primeru se časovni rok lahko podaljša za dodatnih 30 dni.

5. Dokler izvršitveni pravosodni organ ne sprejme dokončne odločitve o evropskem nalogu za prijetje, mora zagotoviti, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo osebe.

6. Pri vsaki zavrnitvi izvršitve evropskega naloga za prijetje se morajo navesti razlogi.

7. Kadar v posebnih okoliščinah država članica ne more upoštevati časovnih rokov iz tega člena, o tem obvesti Eurojust in navede razloge za zamudo. Poleg tega država članica, ki s strani druge države članice doživlja ponavljajoče se zamude pri izvrševanju evropskega naloga za prijetje, o tem obvesti Svet, da bi se izvajanje te okvirne odločbe ocenilo na ravni držav članic.“

13 Člen 20 Okvirnega sklepa z naslovom „Privilegiji in imunitete“ v odstavku 1 določa:

„Kadar zahtevana oseba uživa privilegij ali imuniteto v zvezi z pristojnostjo ali izvršitvijo v izvršitveni državi članici, začnejo teči časovni roki iz člena 17 šele z dnem, ko izvršitveni pravosodni organ dobi obvestilo o odpovedi privilegiju ali imuniteti.

Izvršitveni pravosodni organ zagotovi, da so materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo, izpolnjeni, potem, ko oseba preneha uživati privilegij ali imuniteto.“

14 Člen 21 Okvirnega sklepa z naslovom „Konkurenčne mednarodne obveznosti“ določa:

„Ta okvirni sklep ne vpliva na obveznosti izvršitvene države članice, kadar je zahtevano osebo tej državi izročila tretja država in kadar to osebo ščitijo tiste določbe dogovora o njeni izročitvi, ki zadevajo specialnost. Izvršitvena država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da bi državo, ki ji je izročila zahtevano osebo, nemudoma zaprosila za soglasje glede predaje te osebe državi članici, ki je odredila evropski nalog za prijetje. Časovni roki iz člena 17 začnejo teči šele z dnem, ko pravila specialnosti prenehajo veljati. Dokler država, ki je zahtevano osebo izročila, ne sprejme odločitve, izvršitvena država članica zagotovi, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo.“

- 15 Člen 27 Okvirnega sklepa z naslovom „Možnost kazenskega pregona zaradi drugih kaznivih dejanj“ določa:

„1. Vsaka država članica lahko uradno obvesti generalni sekretariat Sveta, da v njenih odnosih z drugimi državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s kazenskim pregonom, sojenjem ali priporom z namenom izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti[,] za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila oseba predana, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji.

2. Razen v primerih iz odstavkov 1 in 3 se predane osebe ne sme kazensko preganjati, kaznovati ali ji kako drugače odvzeti prostost za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo in se razlikuje od dejanja, zaradi katerega je bila predana.

3. Odstavek 2 se ne uporablja v naslednjih primerih:

[...]

(g) kadar izvršitveni pravosodni organ, ki je osebo predal, poda svoje soglasje v skladu z odstavkom 4.

4. Zahteva po soglasju se predloži izvršitvenemu pravosodnemu organu skupaj s podatki iz člena 8(1) in s prevodom iz člena 8(2). Soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa. Soglasje se zavrne iz razlogov iz člena 3, drugače pa se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4. Odločitev o zahtevi se sprejme najpozneje v 30 dneh po prejemu zahteve.

Za primere iz člena 5 mora odreditvena država članica dati zagotovila, predvidena s tem členom.“

- 16 Člen 28 Okvirnega sklepa z naslovom „Predaja ali poznejša izročitev“ določa:

„1. Vsaka država članica lahko obvesti Generalni sekretariat Sveta, da v odnosih z državami članicami, ki so podale enako izjavo, velja domneva o soglasju s predajo osebe državi članici, ki ni odreditvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe, razen če v posameznem primeru izvršitveni pravosodni organ ne navede drugače v svoji odločitvi o predaji osebe.

2. V vsakem primeru se lahko oseba, ki je bila predana odreditveni državi članici na podlagi evropskega naloga za prijetje, brez soglasja izvršitvene države članice preda državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, odrejenega za katero koli dejanje, ki je bilo storjeno pred njeno predajo, in sicer v naslednjih primerih:

[...]

(c) kadar za zahtevano osebo ne velja pravilo specialnosti v skladu s členom 27(3)(a), (e), (f) in (g).

3. Izvršitveni pravosodni organ soglaša s predajo osebe drugi državi članici po naslednjih pravilih:

(a) zahteva po soglasju se predloži izvršitvenemu pravosodnemu organu, skupaj s podatki, ki jih omenja člen 8(1) in s prevodom, ki ga navaja člen 8(2);

(b) soglasje se poda, kadar tudi za dejanje, za katerega se zahteva, veljajo določbe o predaji iz tega okvirnega sklepa;

(c) Odločitev se sprejme najpozneje 30 dni po prejemu prošnje;

(d) soglasje se zavrne iz razlogov iz člena 3, drugače pa se lahko zavrne samo zaradi razlogov iz člena 4.

V primerih iz člena 5 mora odreditvena država članica dati zagotovila po tem členu.

[...]“

- 17 Člen 31 Okvirnega sklepa, naslovljen „Razmerje do drugih pravnih aktov“, v drugem in tretjem pododstavku odstavka 2 določa:

„Države članice lahko sklenejo dvostranske in večstranske sporazume in dogovore tudi po začetku veljavnosti tega okvirnega sklepa, če ti sporazumi in dogovori omogočajo razširitev predpisov tega okvirnega sklepa in pomagajo še bolj poenostaviti in pospešiti postopke predaje oseb, ki so predmet evropskih nalogov za prijetje, zlasti z določitvijo krajših časovnih rokov, kot so tisti iz člena 17, z razširitvijo seznama kaznivih dejanj iz člena 2(2), z dodatnim krčenjem razlogov za zavrnitev iz členov 3 in 4 in z nižanjem praga, predvidenega v členu 2(1) in (2).

Sporazumi in dogovori iz drugega pododstavka nikakor ne smejo vplivati na odnose z državami članicami, ki niso njihove podpisnice.“

Francosko pravo

- 18 Člen 695-46 zakona o kazenskem postopku (code de procédure pénale), kakor je bil spremenjen z zakonom št. 2009-526 o poenostavitvi in pojasnitvi prava ter o poenostavitvi postopkov (loi n° 2009-526 de simplification et de clarification du droit et d'allègement des procédures) z dne 12. maja 2009 (JORF z dne 13. maja 2009, št. 7920), je namenjen prenosu členov 27 in 28 Okvirnega sklepa v francosko pravo. Ta člen 695-46 določa:

„Preiskovalni senat, pred katerim je bila zahtevana oseba zaslišana, je pristojen za odločanje o vseh zahtevah pristojnih organov odreditvene države članice, da se odobri uvedba kazenskega postopka ali izvršitev kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, za kazniva dejanja, storjena pred predajo, ki niso tista, ki so bila podlaga za predajo.

Preiskovalni senat je po predaji zahtevane osebe pristojen tudi za odločanje o vseh zahtevah pristojnih organov odreditvene države članice za pridobitev soglasja za predajo zahtevane osebe drugi državi članici zaradi uvedbe kazenskega postopka ali izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, za katero koli dejanje, storjeno pred predajo, ki ni kaznivo dejanje, ki je bilo podlaga za ta ukrep.

V obeh primerih pristojni organi odreditvene države članice posredujejo zapisnik z izjavami predane osebe, ki se predloži preiskovalnemu senatu. Tem izjavam se lahko po potrebi doda stališče odvetnika, ki ga je izbrala predana oseba, če ga ni izbrala, pa odvetnika, ki ga določi predsednik odvetniške zbornice.

Preiskovalni senat v roku 30 dni od prejema zahteve sprejme odločitev, zoper katero ni pritožbe, potem ko se prepriča, da zahteva vsebuje tudi podatke iz člena 695-13, in če je to potrebno, pridobi zagotovila v smislu člena 695-32.

Soglasje se poda, če ravnanje, za katero se zahteva, pomeni eno od kaznivih dejanj iz člena 695-23 in spada na področje uporabe člena 695-12.

Soglasje se vsekakor zavrne, če je podan eden od razlogov iz členov 695-22 in 695-23, lahko pa se zavrne, če je podan eden od razlogov iz člena 695-24.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 19 Crown Court at Maidstone je 25. septembra 2012 izdalo evropski nalog za prijetje za tožečo stranko v postopku v glavni stvari, ki je državlján Združenega kraljestva, v kazenskem postopku, ki je bil zoper njega uveden zaradi dejanj, storjenih v tej državi članici, ki jih je mogoče v skladu z angleškim pravom kvalificirati kot ugrabitev otroka, kar je kaznivo dejanje, za katero je določena kazen zapora do sedem let.
- 20 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari, ki je bila 28. septembra 2012 prijeta v Franciji, je tega dne pred državnim tožilcem pri cour d'appel de Bordeaux izrecno izjavila, da soglašá s svojo predajo pravosodnim organom v Združenem kraljestvu, vendar se ne odpoveduje pravilu specialnosti. Tožeča stranka je to izjavo ponovila na obravnavi pred preiskovalnim senatom cour d'appel de Bordeaux, ob pomoči tolmača in navzočnosti svojega odvetnika.
- 21 Preiskovalni senat cour d'appel de Bordeaux je s sodbo z dne 4. oktobra 2012 odredil predajo tožeče stranke iz postopka v glavni stvari navedenim pravosodnim organom zaradi uvedbe zgoraj navedenega kazenskega postopka. Ta oseba je bila predana 10. oktobra 2012 in je od tedaj v priporu v Združenem kraljestvu.
- 22 Državni tožilec pri cour d'appel de Bordeaux je 22. oktobra 2012 prejel zahtevo pravosodnih organov Združenega kraljestva za soglasje preiskovalnega senata tega sodišča za kazenski pregon tožeče stranke v postopku v glavni stvari zaradi dejanj, ki jih je v Združenem kraljestvu storila pred predajo in ki bi lahko pomenila drugačno kaznivo dejanje kot tisto, ki je bilo podlaga za to predajo.
- 23 Navedeni organi navajajo, da je dekle, ki je bilo domnevno ugrabljenó, izjavilo, da je imelo s tožečo stranko iz postopka v glavni stvari v obdobju od 1. julija do 20. septembra 2012 večkrat spolne odnose. Ker je taka dejanja v skladu z angleškim pravom mogoče kvalificirati kot spolni napad na osebo, mlajšo od šestnajst let, za katerega je določena kazen zapora do 14 let, so torej ti pravosodni organi sklenili, da bodo tožečo stranko iz postopka v glavni stvari preganjali za to kaznivo dejanje.
- 24 Zahteva pravosodnih organov Združenega kraljestva se je udejanjila 16. novembra 2012 z evropskim nalogom za prijetje zaradi kaznivega dejanja, ki je podlaga za novi kazenski postopek.
- 25 Po obravnavi 18. decembra 2012 je preiskovalni senat cour d'appel de Bordeaux s sodbo z dne 15. januarja 2013 odločil, da izda soglasje k zahtevi za razširitev predaje na nov kazenski postopek zoper tožečo stranko iz postopka v glavni stvari zaradi dejanj spolnega napada na osebo, mlajšo od šestnajst let, ki so bila storjena v zgoraj navedenem obdobju.
- 26 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari je zoper navedeno sodbo z dne 15. januarja 2013 vložila pritožbo pri Cour de cassation, to pa je zadevo predložilo Conseil constitutionnel (ustavno sodišče) zaradi prednostnega vprašanja ustavnosti v zvezi z razlago člena 695-46 zakonika o kazenskem postopku, zlasti glede načela enakosti pred zakonom in pravice do učinkovitega pravnega sredstva.
- 27 V teh okoliščinah je Conseil constitutionnel prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člena 27 in 28 Okvirnega sklepa [...] razlagati tako, da nasprotujeta temu, da države članice določijo pravno sredstvo, zaradi katerega se odloži izvršitev odločbe pravosodnega organa, ki v roku 30 dni od prejema zahteve odloči bodisi o soglasju s kazenskim pregonom, obsodbo ali priporom za izvršitev kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, zaradi dejanja, ki je bilo storjeno pred predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje in ni dejanje, zaradi katerega je bila oseba predana, bodisi o soglasju s predajo osebe državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega za kaznivo dejanje, ki je bilo storjeno pred predajo osebe?“

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Nujni postopek

- 28 Z ločenim predlogom z dne 4. aprila 2013, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča istega dne, je Conseil constitutionnel predlagalo, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku v skladu s členom 23a Statuta Sodišča Evropske unije in členom 107 Poslovnika tega sodišča.
- 29 Predložitveno sodišče je v obrazložitvi predloga za obravnavo po nujnem postopku navedlo, da tako trimesečni rok, v katerem mora odločiti o prednostnem vprašanju ustavnosti, ki mu je bilo predloženo, kot odvzem prostosti tožeče stranke iz postopka v glavni stvari v postopku, ki je podlaga za to vprašanje, upravičujeta uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja.
- 30 V zvezi s tem je treba na prvem mestu navesti, da se ta predlog za predhodno odločanje nanaša na razlago Okvirnega sklepa, ki spada v tretji del PDEU, pod naslov V, ki se nanaša na območje svobode, varnosti in pravice. Torej se zanj lahko uporabi nujni postopek predhodnega odločanja.
- 31 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da je, kot navaja predložitveno sodišče, tožeči stranki iz postopka v glavni stvari trenutno odvzeta prostost in da lahko rešitev spora o glavni stvari zelo vpliva na trajanje tega odvzema.
- 32 V teh okoliščinah je drugi senat Sodišča na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca 10. aprila 2013 odločil, da se ugodi predlogu predložitvenega sodišča, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 33 Predložitveno sodišče s tem vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člena 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa razlagati tako, da nasprotujeta temu, da države članice določijo pravno sredstvo, ki zadrži izvršitev odločbe pravosodnega organa, ki v roku 30 dni od prejema zahteve odloči bodisi o soglasju h kazenskemu pregonu, obsodbi ali priporu za izvršitev kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, zaradi dejanja, ki je bilo storjeno pred predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje in ni dejanje, zaradi katerega je bila oseba predana, bodisi o soglasju k predaji osebe državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega za kaznivo dejanje, ki je bilo storjeno pred navedeno predajo.
- 34 Najprej je treba opozoriti, da je namen Okvirnega sklepa, kot izhaja zlasti iz njegovega člena 1(1) in (2) ter uvodnih izjav 5 in 7, nadomestitev sistema večstranske izročitve med državami članicami s sistemom predaje obsojenih ali osumljenih oseb med pravosodnimi organi zaradi izvršitve kazni ali kazenskega pregona, pri čemer ta sistem temelji na načelu medsebojnega priznavanja (glej sodbi z dne 29. januarja 2013 v zadevi Radu, C-396/11, točka 33, in z dne 26. februarja 2013 v zadevi Melloni, C-399/11, točka 36).
- 35 Namen Okvirnega sklepa je torej, da se z uvedbo novega, poenostavljenega in učinkovitejšega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene kršitve kazenskega prava, olajša in pospeši pravosodno sodelovanje zaradi prispevanja k uresničitvi cilja Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, ob opiranju na visoko stopnjo medsebojnega zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (zgoraj navedeni sodbi Radu, točka 34, in Melloni, točka 37).
- 36 Načelo medsebojnega priznavanja, ki je „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja, na podlagi člena 1(2) Okvirnega sklepa pomeni, da so države članice načeloma zavezane k izvršitvi vsakega evropskega naloga za prijetje. Tak nalog namreč bodisi morajo izvršiti bodisi ne morejo zavrniti

njegove izvršitve, zanjo pa lahko postavijo pogoje samo v primerih, ki so določeni v členih od 3 do 5 Okvirnega sklepa. Prav tako se lahko v skladu s členom 28(3) tega sklepa soglasje za nadaljnjo predajo zavrne le v istih primerih (glej sodbo z dne 28. junija 2012 v zadevi West, C-192/12 PPU, točka 55 in navedena sodna praksa) in samo v teh primerih je v skladu s členom 27(4) Okvirnega sklepa upravičena zavrnitev soglasja k razširitvi evropskega naloga za prijetje na kaznivo dejanje, storjeno pred predajo zahtevane osebe, ki ni tisto, ki je bilo podlaga za to predajo.

Možnost vložitve suspenzivnega pravnega sredstva

- 37 Glede možnosti vložitve suspenzivnega pravnega sredstva zoper odločbo o izvršitvi evropskega naloga za prijetje ali zoper odločbo o soglasju k razširitvi tega naloga ali nadaljnji predaji je treba ugotoviti, da Okvirni sklep te možnosti ne ureja izrecno.
- 38 Vendar ta neobstoj izrecnega urejanja ne pomeni, da Okvirni sklep državam članicam prepoveduje ali nalaga določitev takega pravnega sredstva.
- 39 Namreč, prvič, sam Okvirni sklep omogoča, da se zagotovi, da odločbe v zvezi z evropskim nalogom za prijetje uživajo vsa jamstva, ki pripadajo tovrstnim odločbam.
- 40 Tako najprej člen 1(3) Okvirnega sklepa izrecno opozarja, da ta sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 EU, pri čemer se ta obveznost nanaša na vse države članice in torej tako na odreditveno kot na izvršitveno državo članico.
- 41 Dalje, ob uresničevanju cilja, na katerega je bilo opozorjeno v točki 35 te sodbe, da se olajša in pospeši pravosodno sodelovanje zaradi prispevanja k uresnitvi cilja Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, se s samim Okvirnim sklepom, kakor je navedeno v njegovi uvodni izjavi 12, spoštujejo tudi temeljne pravice in upoštevajo načela, ki so v zvezi z osebo, za katero je izdan evropski nalog za prijetje, priznana s členom 6 EU in se odražajo v Listini, zlasti v njenem poglavju VI.
- 42 V zvezi s tem je treba navesti, da ima tako kot v postopkih izročitve tudi v postopku predaje, uvedenem z Okvirnim sklepom, pravica do učinkovitega pravnega sredstva, ki jo določata člen 13 EKČP in člen 47 Listine ter je predmet spora o glavni stvari, poseben pomen.
- 43 Tako je Evropsko sodišče za človekove pravice glede pripora zaradi izročitve menilo, da je člen 5(4) EKČP *lex specialis* v razmerju do splošnejših zahtev iz njenega člena 13 (glej zlasti sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 15. novembra 1996 v zadevi Chahal proti Združenemu kraljestvu, *Recueil des arrêts et décisions* 1996-V, točka 126). V zvezi s tem je razsodilo, da če odločbo o odvzemu prostosti izda sodišče na koncu sodnega postopka, je preizkus, določen v členu 5(4) EKČP, del te odločbe (glej sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 5. junija 2012 v zadevi Khodzhamberdiyev proti Rusiji, točka 103 in navedena sodna praksa) in da poleg tega zadevna določba držav članic ne zavezuje k uvedbi dvostopenjskih sodnih postopkov za preizkus zakonitosti pridržanja in zahtev za razširitev (glej sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 4. marca 2008 v zadevi Marturana proti Italiji, točka 110 in navedena sodna praksa).
- 44 Prav tako je Sodišče pri razlagi Direktive Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah (UL L 326, str. 13) že imelo priložnost ugotoviti, da načelo učinkovitega sodnega varstva zagotavlja posamezniku pravico do dostopa do sodišča, in ne do večstopenjskega sodnega varstva (sodba z dne 28. julija 2011 v zadevi Samba Diouf, C-69/10, ZOdl., str. I-7151, točka 69).
- 45 Vendar je treba navesti, da morajo biti v skladu z uvodno izjavo 8 Okvirnega sklepa odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje pod zadostnim nadzorom, kar pomeni, da bo moral pravosodni organ države članice, v kateri bo zahtevana oseba prijeta, odločiti o njeni predaji. Poleg tega člen 6

Okvirnega sklepa določa, da pravosodni organ ni pristojen le za sprejetje te odločbe, temveč tudi za odreditev tega naloga. Posredovanje pravosodnega organa se prav tako zahteva v zvezi s soglasjem iz členov 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa, pa tudi v drugih fazah postopka predaje, kot so zaslišanje zahtevane osebe ter odločanje o pridržanju te osebe v priporu in o njeni začasni premestitvi.

- 46 Torej se celoten postopek predaje med državami članicami, določen v Okvirnem sklepu, v skladu s tem sklepom izvaja pod sodnim nadzorom.
- 47 Iz tega izhaja, da že same določbe Okvirnega sklepa določajo postopek, ki je v skladu z zahtevami iz člena 47 Listine, ne glede na način izvajanja Okvirnega sklepa, ki ga izberejo države članice.
- 48 Nazadnje je treba navesti, da za države članice tudi v okviru kazenskega pregona in izvršitve kazni ali ukrepov, vezanih na odvzem prostosti, pa tudi pri kazenskem postopku v ožjem smislu, ki ne spada na področje uporabe Okvirnega sklepa in prava Unije, velja obveznost spoštovanja temeljnih pravic, kot jih določata EKČP in nacionalno pravo, morebiti vključno s pravico oseb, ki jih je sodišče obsodilo zaradi storitve kaznivega dejanja, do dvostopenjskega sodnega postopka.
- 49 Ta obveznost pa ravno potrjuje visoko stopnjo zaupanja med državami članicami in načelo medsebojnega priznavanja, na katerem temelji mehanizem evropskega naloga za prijetje, in upravičuje besedilo uvodne izjave 10 Okvirnega sklepa, v skladu s katero se lahko izvršitev evropskega naloga za prijetje zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) EU ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet na podlagi člena 7(1) EU s posledicami, navedenimi v odstavku 2 tega člena.
- 50 Samo načelo medsebojnega priznavanja, na katerem temelji sistem evropskega naloga za prijetje, namreč temelji na medsebojnem zaupanju držav članic glede tega, da njihovi nacionalni pravni redi zagotavljajo enakovredno in učinkovito zaščito temeljnih pravic, ki so priznane na ravni Unije, zlasti z Listino, tako da bodo lahko osebe, za katere je izdan evropski nalog za prijetje, v pravnem redu odreditvene države članice uveljavljale morebitna pravna sredstva za izpodbijanje zakonitosti kazenskega pregona ali izvršitve kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, ali kazenskega postopka, ki je bil podlaga za to kazen ali ukrep (glej po analogiji sodbo z dne 22. decembra 2010 v zadevi Aguirre Zarraga, C-491/10 PPU, ZOdl., str. I-14247, točki 70 in 71).
- 51 Drugič, treba pa je ugotoviti, da ne glede na jamstva, ki jih Okvirni sklep izrecno določa, to, da Okvirni sklep ne ureja morebitne pravice do suspenzivnega pravnega sredstva zoper odločbe v zvezi z evropskim nalogom za prijetje, državam članicam ne preprečuje, da tako pravico določijo.
- 52 Namreč, glede na neobstoj podrobnejše ureditve v samih določbah Okvirnega sklepa in ob upoštevanju člena 34 EU, ki nacionalnim organom prepušča izbiro oblike in potrebnih sredstev za doseganje ciljev okvirnih sklepov, je treba ugotoviti, da Okvirni sklep nacionalnim organom pušča polje proste presoje glede konkretnih načinov uresničevanja ciljev, ki jim sledi, med drugim glede možnosti določitve suspenzivnega pravnega sredstva zoper odločbe v zvezi z evropskim nalogom za prijetje.
- 53 V zvezi s tem je treba spomniti, da če uporaba Okvirnega sklepa ni onemogočena, ta državi članici ne preprečuje, kot je razvidno iz drugega odstavka njegove uvodne izjave 12, da ne bi uporabljala svojih ustavnih pravil, med drugim glede pravice do poštenega sojenja.
- 54 Poleg tega, kar zadeva odločbo o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, možnost vložitve pravnega sredstva posredno, a nujno izhaja iz pojma „končna odločitev“ iz člena 17(2), (3) in (5) Okvirnega sklepa, in nič ne dopušča sklepa, da bi bilo treba glede na besedilo njegovih določb tako možnost izključiti v zvezi z odločbo pravosodnega organa, ki v skladu s členoma 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa odloča o soglasju k razširitvi naloga za prijetje ali nadaljnji predaji drugi državi članici, zlasti ker se lahko, kot dokazuje zadeva v glavni stvari, ta razširitev ali predaja zahteva zaradi kaznivega dejanja, ki je hujše od tistega, ki je bilo podlaga za predajo.

55 Torej je treba člena 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da države članice določijo pravno sredstvo, ki zadrži izvršitev odločbe pravosodnega organa, ki odloča bodisi o soglasju h kazenskemu pregonu, obsodbi ali priporu za izvršitev kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, zaradi kaznivega dejanja, ki je bilo storjeno pred predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje in ni dejanje, zaradi katerega je bila oseba predana, bodisi o soglasju k predaji osebe državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega za kaznivo dejanje, ki je bilo storjeno pred navedeno predajo.

Omejitve morebitne pravice do suspenzivnega pravnega sredstva

56 Čeprav Okvirni sklep ne ureja morebitne pravice do suspenzivnega pravnega sredstva zoper odločbe v zvezi z evropskim nalogom za prijetje, je iz tega sklepa razvidno, da je treba polje proste presoje, ki ga imajo države članice za to, omejiti.

57 V zvezi s tem je treba navesti, kot je opozorjeno v točkah 34 in 35 te sodbe, da je namen Okvirnega sklepa nadomestiti sistem večstranske izročitve med državami članicami s poenostavljenim in učinkovitejšim sistemom predaje med pravosodnimi organi, da bi se olajšalo in pospešilo pravosodno sodelovanje. Kot je razvidno iz uvodne izjave 5 Okvirnega sklepa, uvedba takega sistema predaje omogoča, da se odpravijo zapleteni in zamudni postopki izročitve, ki so obstajali pred sprejetjem tega sklepa.

58 Navedeni cilj pospeševanja pravosodnega sodelovanja se pojavlja v več vidikih Okvirnega sklepa, med drugim pri rokih za sprejetje odločb v zvezi z evropskim nalogom za prijetje.

59 Glede navedenih rokov je treba razlikovati med tistimi, ki so določeni za izvršitev evropskega naloga za prijetje v členu 17 Okvirnega sklepa, in onimi, ki so določeni v členih 27(4) in 28(3)(c) tega sklepa v zvezi s soglasjem za razširitev naloga ali za nadaljnjo predajo. Vsekakor je treba poudariti, da člen 15(1) Okvirnega sklepa na splošno določa, da izvršitveni pravosodni organ o predaji osebe odloči „v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu“.

60 Prvič, glede odločbe o izvršitvi evropskega naloga za prijetje člen 17(1) Okvirnega sklepa določa, da je treba ta nalog „obravnavati in izvršiti kot nujno zadevo“. Člen 17(2) in (3) tega sklepa določa natančne roke za sprejetje odločbe o izvršitvi navedenega naloga, in sicer 10 ali 60 dni, glede na to, ali zahtevana oseba soglaša s predajo.

61 Samo v posebnih primerih, ko naloga za prijetje ni mogoče izvršiti v teh rokih, Člen 17(4) navedenega sklepa dopušča, da se rok podaljša za 30 dni, pri čemer mora izvršitveni pravosodni organ o tem nemudoma obvestiti odreditveni pravosodni organ in pojasniti razloge za zamudo. Poleg teh posebnih primerov lahko država članica v skladu s členom 17(7) Okvirnega sklepa samo v izjemnih okoliščinah odstopi od navedenih rokov, pri čemer mora o tem obvestiti tudi Eurojust in navesti razloge za zamudo.

62 Pomen rokov, določenih z navedenim členom 17, ni poudarjen le v tem členu, temveč tudi v drugih določbah Okvirnega sklepa, kot so členi 13(4), 15(2), 20, 21 in 31(2), drugi pododstavek.

63 Poleg tega, čeprav je res, da je med zakonodajnim postopkom, v katerem je bil sprejet Okvirni sklep, besedna zveza „mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta“ iz člena 17 Okvirnega sklepa nadomestila besedno zvezo „odločitev [o izvršitvi evropskega naloga za prijetje] se sprejme“, ki jo je vseboval predlog Sveta za okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (COM(2001) 522 final), objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 27. novembra 2001 (UL C 322 E, str. 305, v nadaljevanju: predlog okvirnega sklepa), je prav

tako res, da je bil med tem postopkom pojmu „odločitev“ dodan pridevnik „končna“ in da so enotni rok 90 dni, predviden s predlogom okvirnega sklepa, nadomestili krajši stopnjeviti roki, navedeni v točkah 60 in 61 te sodbe.

- 64 Iz navedenega izhaja, da je treba roke iz člena 17 Okvirnega sklepa razlagati tako, da zahtevajo, da se končna odločitev glede izvršitve evropskega naloga za prijetje načeloma sprejme v 10 dneh od soglasja za predajo zahtevane osebe, v drugih primerih pa v 60 dneh od prijete te osebe. Samo v posebnih primerih je mogoče ta roka podaljšati za 30 dni in le v izjemnih okoliščinah državi članici ni treba spoštovati rokov iz navedenega člena 17.
- 65 Zato morebitno suspenzivno pravno sredstvo zoper odločbo o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, določeno v nacionalni ureditvi države članice, vsekakor – in razen če pristojno sodišče odloči, da zadevo predloži Sodišču v predhodno odločanje – ne sme pomeniti nespoštovanja rokov za sprejetje končne odločitve, navedenih v prejšnji točki.
- 66 Drugič, glede odločbe o soglasju za razširitev naloga ali nadaljnjo predajo na podlagi členov 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa je treba navesti, da se v skladu s tema določbama odločitev „sprejme najpozneje 30 dni po prejemu prošnje“.
- 67 Vsebina teh določb, ki tako kot pravilo specialnosti, ki ga izvajata, nista bili predvideni v predlogu okvirnega sklepa, je drugačna od vsebine člena 17 Okvirnega sklepa in ustreza položajem, ki se razlikujejo glede na odločbo, ki jo je treba sprejeti.
- 68 Po eni strani namreč zahtevana oseba ni več pridržana v državi članici izvršitve evropskega naloga za prijetje in je že bila predana državi članici odreditve tega naloga.
- 69 Po drugi strani izvršitveni pravosodni organ, to je tisti, ki je pozval k izdaji soglasja iz člena 27(4) ali 28(3)(c) Okvirnega sklepa, že razpolaga z nekaterimi podatki, ki mu omogočajo, da se odloči ob poznavanju zadeve, saj je, kot je bilo opozorjeno v točki 36 te sodbe, mogoče to soglasje glede odločitev iz člena 17 Okvirnega sklepa zavrniti le v enakih primerih kot izvršitev evropskega naloga za prijetje in je poleg tega to soglasje treba izdati, ko kaznivo dejanje, za katero se zahteva razširitev naloga ali nadaljnja predaja, samo povzroča obveznost predaje.
- 70 Vendar se odločbe iz členov 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa nanašajo bodisi na drugo kaznivo dejanje kot tisto, ki je bilo podlaga za predajo, bodisi na drugo državo članico kot tisto, ki je odredila prvi evropski nalog za prijetje, kar upravičuje tridesetdnevni rok za izdajo tega soglasja.
- 71 Iz navedenega izhaja, da je treba člena 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa razlagati tako, da nalagata, da so odločbe pravosodnega organa, ki odloča bodisi o soglasju h kazenskemu pregonu, obsodbi ali priporu za izvršitev kazni zaporu ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, zaradi kaznivega dejanja, ki je bilo storjeno pred predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje in ni dejanje, zaradi katerega je bila oseba predana, bodisi o soglasju k predaji osebe državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega za kaznivo dejanje, ki je bilo storjeno pred navedeno predajo, načeloma sprejete v roku 30 dni od prejema zahteve.
- 72 Glede možnosti držav članic, da v nacionalnem pravu določijo suspenzivno pravno sredstvo zoper odločbe iz členov 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa, je treba ugotoviti, da ti določbi drugače od člena 17 Okvirnega sklepa ne določata roka za sprejetje „končne odločitve“ in da ju je zato treba razlagati tako, da se rok, ki ga določata, nanaša samo na začetno odločbo, ki se ne nanaša na primer, da je bilo tako pravno sredstvo uvedeno.
- 73 Vendar bi bilo v nasprotju tako z logiko, na kateri temelji Okvirni sklep, kakor s cilji tega sklepa, pri katerih gre za pospešitev postopkov predaje, če bi bili roki za sprejetje končne odločbe iz členov 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa daljši od določenih s členom 17 tega sklepa.

- 74 Zato je, da bi se zagotovila skladna razlaga in uporaba Okvirnega sklepa, treba šteti, da se mora morebitno suspenzivno pravno sredstvo zoper odločbe iz členov 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa, ki ga določa nacionalna ureditev države članice, vsekakor uveljavljati ob upoštevanju rokov, določenih v členu 17 Okvirnega sklepa za sprejetje končne odločbe.
- 75 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člena 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da države članice določijo pravno sredstvo, ki zadrži izvršitev odločbe pravosodnega organa, ki odloča bodisi o soglasju h kazenskemu pregonu, obsodbi ali priporu za izvršitev kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, zaradi kaznivega dejanja, ki je bilo storjeno pred predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje in ni dejanje, zaradi katerega je bila oseba predana, bodisi o soglasju k predaji osebe državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega za kaznivo dejanje, ki je bilo storjeno pred navedeno predajo, če je končna odločba sprejeta v rokih iz člena 17 Okvirnega sklepa.

Stroški

- 76 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člena 27(4) in 28(3)(c) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da države članice določijo pravno sredstvo, ki zadrži izvršitev odločbe pravosodnega organa, ki odloča bodisi o soglasju h kazenskemu pregonu, obsodbi ali priporu za izvršitev kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, zaradi kaznivega dejanja, ki je bilo storjeno pred predajo osebe na podlagi evropskega naloga za prijetje in ni dejanje, zaradi katerega je bila oseba predana, bodisi o soglasju k predaji osebe državi članici, ki ni izvršitvena država članica, na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega za kaznivo dejanje, ki je bilo storjeno pred navedeno predajo, če je končna odločba sprejeta v rokih iz člena 17 istega okvirnega sklepa.

Podpisi